

ชื่อเรื่องการค้นคว้าแบบอิสระ การวิเคราะห์โครงสร้างรายได้ รายจ่าย เงินออมและหนี้สิน
ของครัวเรือนในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่

ผู้เขียน นางสาวนันท์นภฎ รุจนพรหม

ปริญญา เศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต

คณะกรรมการที่ปรึกษาการค้นคว้าแบบอิสระ

รศ.วัชรวิทย์ พุกกษิกานนท์ อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก
อ.ดร.ชัยวัฒน์ นิมมอนุสรณ์กุล อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม

บทคัดย่อ

การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์ 2 ประการ คือ ประการแรก เพื่อศึกษาถึงโครงสร้างของรายได้ การใช้จ่าย การออมและหนี้สินของครัวเรือนในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ ประการที่สอง เพื่อศึกษาถึงความสัมพันธ์ของรายได้ รายจ่าย เงินออมและหนี้สินของครัวเรือนในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บข้อมูล กลุ่มตัวอย่างคือ กลุ่มครัวเรือนในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ การวิเคราะห์ข้อมูลใช้สถิติเชิงพรรณนา ความถี่ ร้อยละ และค่าเฉลี่ย ในการวิเคราะห์โครงสร้างของรายได้ รายจ่าย เงินออม และหนี้สิน ใช้เทคนิคไคสแควร์ ในการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของรายได้ รายจ่าย เงินออม และหนี้สิน กับข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ สถานภาพสมรส จำนวนบุตร อายุการทำงาน ระดับการศึกษา และใช้เทคนิค Simple Regression Analysis วิเคราะห์ความสัมพันธ์ของรายได้ รายจ่าย และเงินออมของกลุ่มตัวอย่าง จากค่า MPC, MPS, APC, APS และวิเคราะห์สัดส่วนของหนี้สินต่อรายได้

ผลการศึกษาข้อมูลรายได้ ค่าใช้จ่าย เงินออม และหนี้สินของกลุ่มตัวอย่าง ส่วนใหญ่มีรายได้ประจำ 30,000 บาทขึ้นไปต่อเดือน รายได้ของกลุ่มตัวอย่างอยู่ระหว่าง 30,001-40,000 บาท ต่อเดือน รายได้เสริมและเงินตอบแทนพิเศษ ไม่เกินรายการละ 5,000 บาทต่อเดือน และมีเงินได้และผลตอบแทนจากการลงทุนอยู่ระหว่าง 20,000 บาท ขึ้นไป มีค่าใช้จ่ายด้านอาหารและเครื่องดื่ม ค่าใช้จ่ายด้านยานพาหนะ ค่าใช้จ่ายเลี้ยงดูบุตรหลาน/บุคคลในครัวเรือน และค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับด้าน

บันเทิง ไม่เกินรายการละ 5,000 บาทต่อเดือน ค่าใช้จ่ายด้านเสื้อผ้าเครื่องนุ่งห่ม ค่าใช้จ่ายทางด้านที่อยู่อาศัย ค่าใช้จ่ายด้านยารักษาโรค/ค่ารักษาพยาบาล ค่าใช้จ่ายด้านการศึกษาของตนเอง/บุตรและค่าใช้จ่ายสิ้นเปลืองอื่นๆ ไม่เกินรายการละ 2,000 บาทต่อเดือน และมีค่าใช้จ่ายด้านสาธารณูปโภค อยู่ระหว่าง 2,001-4,000 บาทต่อเดือน ส่วนใหญ่เงินออมกับสหกรณ์ออมทรัพย์ครู มีวัตถุประสงค์เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในอนาคต ส่วนใหญ่มีทรัพย์สินเป็นบ้าน อาคารและที่ดิน มีการกู้เงินจากธนาคารพาณิชย์สูงสุดและกู้เพื่อที่อยู่อาศัย

ผลการศึกษาความสัมพันธ์ของรายได้ รายจ่าย เงินออม และหนี้สินของกลุ่มตัวอย่างจากค่าไคสแควร์พบว่า อายุการทำงานและระดับการศึกษา มีความสัมพันธ์กับรายได้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 อายุการทำงานและจำนวนบุตร มีความสัมพันธ์กับรายจ่ายอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 จำนวนบุตร มีความสัมพันธ์กับเงินออมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 สถานภาพสมรสและอายุการทำงาน มีความสัมพันธ์กับหนี้สินอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

จากสมการการบริโภคพบว่า ค่าความโน้มเอียงหน่วยสุดท้ายของการบริโภค มีค่าเท่ากับ 0.865 อธิบายได้ว่า เมื่อครุมีรายได้เพิ่มขึ้น 100 บาท จะทำให้เกิดการบริโภค เพิ่มขึ้น 86.50 บาท และความโน้มเอียงหน่วยสุดท้ายของการออม มีค่าเท่ากับ 0.135 อธิบายได้ว่า เมื่อครุมีรายได้เพิ่มขึ้น 100 บาท จะทำให้เกิดการออม 13.50 บาท

จากการความสัมพันธ์ของรายได้และการบริโภค จะได้ค่าค่าความโน้มเอียงเฉลี่ยของการบริโภค เท่ากับ 0.79 ซึ่งอธิบายได้ว่ารายได้ 1 บาท จะถูกใช้ไปเพื่อการบริโภค เท่ากับ 0.79 บาทและค่าความโน้มเอียงเฉลี่ยของการออม เท่ากับ 0.21 ซึ่งอธิบายได้ว่ารายได้ 1 บาท จะมีการออมเกิดขึ้น เท่ากับ 0.21 บาท

การวิเคราะห์สัดส่วนของ หนี้สินต่อรายได้ พบว่า ครุมีหนี้สินสูงกว่ารายได้ถึง 9.70 เท่า ซึ่งอธิบายได้ว่า ครุมีรายได้ 1 บาทจะมีการะในการจ่ายหนี้สินถึง 9.70 บาท

Independent Study Title Structure Analysis of Income, Expenditure, Savings and Debts
of Teachers in Mueang District, Chiang Mai Province

Author Ms. Nanthanat Rutjanaprom

Degree Master of Economics

Independent Study Advisory Committee

Assoc.Prof.Watcharee Prugsiganon

Advisor

Lect.Dr.Chaiwat Nimanussornkul

Co-advisor

ABSTRACT

This study dealt with the structure of income, expenditure, savings and debts of teachers and the relationships among these components. The teachers under study were those in Mueang District of Chiang Mai Province and they were asked for relevant information by questionnaire interview method. Analysis was based on the results of descriptive statistics covering frequency, percentage and arithmetic mean; chi-square test to establish the relationship between various monetary variables including income, expenditure, savings, debts, and various personal factors including marital status, number of children, entire employment length, education; application of simple regression analysis to determine the relationship among income, expenditure and savings levels of the sampled teachers through MPC, MPS, APC and APS measures; and the calculation to find debts-income ratio.

On income structure, the study found most teachers had regular income over 30,000 baht per month while their spouses earned 30,001-40,000 baht per month. They earned supplementary income and special remuneration not exceeding 5,000 baht per monthly as well as earning and return from investment over 20,000 baht. On expenditure side, the teachers generally spent no

more than 5,000 baht per month each for the categories of food and beverage, traveling, children/family dependent cares, and entertainment; no more than 2,000 baht per month each for categories of clothing, housing medication, children/their own education, and other dispensable things. Their utility bills were in 2,001-4,000 baht range monthly in total. Most of them placed their savings at Teachers Savings Cooperative with the objective to spend in the future, owned house, building and land as assets, and borrowed the most from commercial banks for housing purpose.

The chi-square tests established that years of employment and education attainment of teachers were related to their income at 0.05 statistically significant level; years of employment and number of children had relationship with expenditure at 0.05 statistically significant level; number of children was associated with savings at 0.05 statistically significant level; and marital status and years of employment were associated with debts level at 0.05 statistically significant level.

Estimation of consumption equation revealed the Marginal Propensity to Consume to have the value of 0.865 suggesting that for every 100 baht increase in income, the teachers would spend 86.50 baht more on top of previous expenditure level. Meanwhile the value of 0.135 of the Marginal Propensity to Save means the teachers would save an additional 13.50 baht given 100 baht increase in income.

In terms of income-consumption relationship on the average, the calculated Average Propensity to Consume was equal to 0.79 indicating that out of one baht income, 0.79 baht would be spent for consumption while the Average Propensity to Save had the value of 0.21 meaning that out of one baht income, the teachers would save 0.21 baht.

The debts-income ratio was found to have the value of 9.70 indicating that the teachers under study had their debt burden 9.70 times their income level or in the other words, with one baht income they had the obligation to pay back 9.70 baht borrowings.